

Niet omringd door water, maar door groen, ziet het Ramplaankwartier er vanuit de lucht uit als een eiland.

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

Geïsoleerd liggende buurt wil duurzaam Deens eiland achterna Ramplaankwartier kopieert Samsø

DOOR KEES VAN DER LINDEN

HAARLEM - Het Deense eiland Samsø voorziet in zijn eigen energie met een bioenergiecentrale, windmolens en zonnepanelen. Het Ramplaankwartier wil dat goede voorbeeld volgen.

Het idee om het energieverbruik in het Ramplaankwartier volledig zelfvoorzienend te maken, is afkomstig van wijkbewoner Matthijs Hisschemöller, een politicoloog verbonden aan de Vrije Universiteit van Amsterdam. Met enkele buurtbewoners heeft hij een werkgroep gevormd die de buurt nu warm maakt voor het idee.

En dat warm maken lijkt te lukken. Op verschillende voordeuren in de wijk zitten groene stickers geplakt ('Ja, wij doen mee!') en op de eerste informatiebijeenkomst afgelopen woensdag in verzorgingshuis De Blinkert kwam zoveel volk af, dat tientallen nieuwsgierigen - op last van de brandweer - de toegang werd geweigerd.

Het grote voorbeeld voor de idealisten is het Deense eiland Samsø, dat voor zijn energieop-

wekking van niemand afhankelijk is. Hoe kregen de 4300 eilanders dat voor elkaar? Heel simpel. Ze betaalden het allemaal zelf en hebben hun investeringen al dik terugverdiend.

De bevolgen werkgroep heeft inmiddels bijval gekregen van Elan Wonen, een woningbouwcorporatie die in de wijk huizen verhuurt, en de Fablotennishal. Ook de gemeente Haarlem staat niet onwelwillend tegenover de vergaande plannen.

Want vergaand zijn ze. Als een meerderheid van de elfhonderd huishoudens meedoet, wil *DE Ramplaan* ('Duurzame Energie Ramplaan') de buurt niet alleen afkoppelen van het bestaande gas- en elektriciteitsnet, maar zelfs van de riolering. Het rioolwater moet straks naar een slibvergistingscentrale, die in het omliggende tuinbouwgebied komt te staan. Een voorziening waarvan ook de tuinders voordeel zullen hebben.

Op de informatiebijeenkomst rekenden de werkgroepsleden, onder wie psycholoog en duurzaamheidsgoeroe Manfred van Doorn ('Er is heel veel mogelijk,

we hoeven alleen maar op zoek te gaan naar onze eigen mogelijkheden') de luisteraars rijk. De maandelijkse energielasten en de jaarlijkse afvalstoffenheffing die de bewoners nu kwijt zijn, vormen straks het investeringskapitaal waarmee het eigen energiebedrijf wordt betaald. De deelnemers worden dus niet op kosten gejaagd.

Sterker nog, hun maandlasten zullen niet stijgen en over tien jaar zelfs spectaculair dalen, rekende een werkgroepslid voor. Met behulp van een diagram maakte hij duidelijk dat degenen die afhankelijk blijven van fossiele brandstoffen, in de toekomst juist te maken krijgen met almaar stijgende lasten.

De werkgroep rekent erop dat de gemeente Haarlem een flinke duit in de investeringspot doet. Als de bewoners hun rioolwater niet langer lozen op het - nu overbelaste - rioleringsstelsel van de buurt, kan de gemeente afzien van de bouw van een peperduur bergbezinkbassin onder de Vlaamseweg. De kosten daarvan, beraamd op ruim twee miljoen euro, zou de

gemeente als aandeelhouder in het project kunnen stoppen.

Lelijk

Uiteraard zijn er ook buurtbewoners die nog over de streep moeten worden getrokken. Op de bijeenkomst overheerste de zorg om de fraaie omgeving van de buurt. „Windmolens zijn toch lelijk?” Hisschemöller was het daar tot veler verrassing mee eens: „We kunnen zelfvoorzienend worden met twee windmolens van elk 120 meter hoog. Dat doen we dus niet.”

Want de werkgroep wil het landelijke karakter van de omgeving behouden. „Bovendien leveren een vergistingsinstallatie en zonnepanelen meer rendement op en zijn ze nog goedkoper ook.”

Maar ook zonnepanelen stuiten op weerzin. Zo staat de protestantse kerk weliswaar sympathiek tegenover de plannen, maar stelt ze haar punt dak om esthetische redenen niet beschikbaar voor zonnepanelen. „Maar de Fablotennishal mogen we wél gebruiken”, aldus een optimistische Hisschemöller.